

OUDE MENSEN DOEN NOOIT OPEN

Eenakter

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OUDE MENSEN DOEN NOOIT OPEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde
Rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Arend Slagveld, een nog steeds werkende man van in de zestig
gehuwd met

Bertha Slagveld, ook van die leeftijd.

Joachim Zedenhuis, wijkagent. Liefst in politie-uniform.

Vier dochters Slagveld:

Amanda

Amalia

Anneke

Annet

Leeftijden van de dochters zijn minder belangrijk, onderlinge
gelijkenissen evenzo. Bij bezettingsproblemen kunnen de rollen
van de dochters gecombineerd worden, dit ter beoordeling van de
regisseur.

Kleding en toneelinrichting zo simpel mogelijk, evenals decor.

Geen vermommingsen, snorren, baarden en pruiken, rare jurken
o.i.d., maar het mag er best een beetje "shabby" uitzien.

Hoewel de regisseur er ook voor kan kiezen om bv. De oudste
dochter Amanda een zeer slijke uitstraling te geven, compleet met
voornamen uitspraak of Haags accent (*eventueel de beroemde en
beruchte Gooise "R"*).

TONEELBEELD:

Een rommelige woonkamer. Er kan begonnen worden met open doek, dan komt de eerste speler Arend Slagveld, slonzig gekleed, krantlezend op van links, gaat aan de gedekte ontbijttafel zitten en begint zwijgend en verstrooid, al lezende, te eten. Hij keurt het publiek geen blik waardig.

Er kan ook gekozen worden voor een tweede mogelijk. Arend eet zwijgend, leest, is traag. Wachten tot uit het publiek een opmerking komt als “eet smakelijk” is wellicht niet verkieslijk, maar alleszins het experiment waard. Wie daar niet voor kiest kan ook een speler op een der voorste rijen positioneren, die het “eet smakelijk!” uitbrengt, waarop Arend Slagveld reageert, waarmee het stuk een aanvang neemt.

“Eet smakelijk”

AREND: *(kijkt wat verstoort en geïrriteerd de zaal in)* Ik zit even te eten, ja..? mag ik? ‘k heb verdorie de hele dag gewerkt ... een koffiepauze of lunchpauze, dat kan je tegenwoordig wel vergeten ... Flexibel zijn noemen ze dat! Eten doe je maar in je eigen tijd, zeggen ze ... Dus voor dat je het weet sta je twaalf uur op je poten...*(van links komt op zijn vrouw Bertha Slagveld, even onverzorgd en slonzig)*

BERTHA: *(kijkt wanhopig de zaal in)* Had-ie wat?

AREND: Ze gunnen je amper de tijd om effe een stukkie te eten.

BERTHA: *(ongeïnteresseerd en nonchalant, terwijl zij tegenover Arend aanschuift)* O... *(zij neemt een beschuit uit een beschuitblik, ruikt eraan, ruikt dan aan het geopende beschuitblik, argwanend)* Hoe is oud is dit?

AREND: *(schouderophalend doorlezend in z'n krant)* Jij doet de boodschappen.

BERTHA: *(peinzend)* Ik kan me helemaal niet herinneren dat ik de laatste tijd beschuit heb gekocht... we eten nooit meer beschuit.

AREND: Ik had er nou eens trek in... maar ze is wat zacht nu.. dubbelvrouwen, dat ging nog wel.

BERTHA: *(voelt aan de theepot op tafel)* Is die thee nog warm?

AREND: *(blijft lezen)* Daarnet nog wel.

BERTHA: *(schenkt zich een kopje in, neemt een slok, trekt een vies gezicht)* Lieve hemel, wat een uilenzeik.. Slap en lauw, brrrr, dat jij dat drinken kunt!

AREND : *(lezend, onverschillig)* Dan drink je het toch niet.

BERTHA: Eigenlijk heb ik liever koffie.

AREND: *(somber)* Die is op.

BERTHA: *(verwonderd)* Op? Hoe kan dat nou?

AREND: *(pesterig)* Jij doet de boodschappen.

BERTHA: *(op klagende toon)* Jij kan toch ook wel eens wat doen?

AREND: *(geërgerd)* Natuurlijk! Waarom niet! Alsof ik nooit werk doe.. Alsof ik altijd uit m'n neus zit te eten! Ik werk, ik moet de kost verdienen, misschien is je dat niet opgevallen, maar ik ga iedere morgen om zeven uur naar die verdomde fabriek, en dat mag ik volhouden tot m'n zeventigste, als ik dat haal.

BERTHA: *(beteuterd)* Nou ja, ze bedoel ik het niet... Ik doe toch ook genoeg?

AREND: *(kijkt om zich heen op het toneel)* Dat weet je dan goed te verbergen.

BERTHA: *(het zich verheugd herinnerd)* O ja! Ja! Toen heb ik die beschuit ook gekocht, want jij had weer eens last van buikgriep!

AREND: *(snauwerig)* Buikgriep? Voedselvergiftiging heet zoiets...

BERTHA: Daar ben jij erg gevoelig voor.

AREND: Het komt ook door dat ongeregelde werk... Ploegendienst! Wie het uitgevonden heeft moesten ze ophangen.. zit je 's avonds te ontbijten, en 's morgens zit je aan de warme hap... Dat houdt geen mens vol.

BERTHA: *(sussend)* Je hoeft nog maar een paar jaar.

AREND: Niemand haalt het. Ed van Kralingen is ook al dood, die is amper 68 geworden. En Steven Valks, nou, die heeft niet eens de 65 gehaald. En Rob Stalman...

BERTHA: *(hem onderbrekend)* Jij bent 63 en je gezondheid is...

AREND: *(mokkend)* Nog wel, ja. *(er valt een stilte.)*

BERTHA: *(aarzelend, voorzichtig)* Zeg...

AREND: *(brommerig)* Ja?

BERTHA: *(behoedzaam)* Eh... Hoor jij wel nog wel eens iets van de kinderen?

AREND: *(op z'n hoede)* Hoe dat zo?

BERTHA: *(weifelend)* Ach, ik dacht...

AREND: *(wantrouwig)* Hebben ze weer geld nodig?

BERTHA: *(peinzend)* Zouden ze al kinderen hebben... Dan hebben wij kleinkinderen. Ben jij opa...

AREND: *(afwerend)* Doe mij een lol, zeg... Weer grut over de vloer, want tegenwoordig moet je als een soort oppascentrale fungeren... En je weet dat ik niemand wil zien, Da's wel zo rustig.

BERTHA: *(zuchtend)* Ja, sinds de voordeurbel kapot is scheelt dat wel.

AREND: Die heb ik gisteren nog gemaakt. Nou ja, gemaakt... Ik heb de stroom er weer opgezet. *(wijzend naar Bertha)* maar dat doe ik enkel en alleen voor jou, om van je gezeur af te zijn. *(vanuit de coulissen klinkt lui en duidelijk het geluid van een voordeurbel.)*

AREND : *(mopperig)* Zie je wel, daar heb je het gedonder al.

BERTHA: *(zich verontschuldigend)* Ik verwacht niemand!

AREND: Dan zal het wel niet voor ons bedoeld zijn.

BERTHA: *(hoopvol)* Dan gaan ze meestal vanzelf wel weg. *(Er wordt weer gebeld.)*

AREND: Dit is een volhouder.

BERTHA: Misschien iemand van zo'n godsdienstig genootschap...

AREND: Dat zijn de ergste... Maar we doen gewoon niet open.

BERTHA: *(half tot de zaal)* Oude mensen doen nooit open... Da's wel zo veilig. Je weet nooit wie er voor je deur staat.

AREND: Het kost altijd geld.

BERTHA: Een paar jaar geleden nog... Een collectant, ik weet niet eens meer waarvoor.

AREND: De kinderbestrijding of zo iets.

BERTHA: Ja! Wat? Nee, die niet... Maar er moest wel iets bestreden worden... *(luid aanhoudend bellen vanuit de coulissen.)*

AREND: *(luchtig)* Net doen alsof je er niet bent, da's de beste remedie... Scheelt een hoop gedoe.

BERTHA: Mensen die je opbellen.. Daar heb ik ook zo'n hekel aan.

AREND: Vooral onder het eten...

BERTHA: Dan kun je blokkeren.. met zo'n bel-me-niet-register.

AREND: Maar gewoon de stekker uit de telefoon trekken, da's veel handiger. *(aanhoudend bel en gebonk en gebonk vanuit de coulissen.)*

BERTHA: *(met stemverheffing, om boven het lawaai uit te komen dat nu constant voorduurt)* Je wilt je rust, maar ze vertikken het om je met rust te laten. *(stem uit de coulissen: "mijnheer Slagveld... Mevrouw Slagveld... wilt u eens opendoen?")*

AREND: Als je maar lang genoeg wacht gaan ze vanzelf wel weg.

BERTHA: 't Is even doorbijten, maar het houdt echt wel op. *(vanuit de coulissen klinkt het geluid van brekend glas.)*

AREND: *(geruststellend)* Dat zal wel bij de burens zijn.

BERTHA: Ja, die doen ook nooit open. *(van links nadert een verhitte politie in uniform. Het is agent Zedenhuis.)*

ZEDENHUIS: *(opgelucht)* Ah, gelukkig... U bent beide in goede gezondheid.

AREND: Ondanks de kookkunst van mijn vrouw.

BERTHA: Ik kook best lekker, maar jij lust niks.

AREND: Ik lust niets? Ik offer mij op, maar aan iedere bereidwilligheid komt een eind.

ZEDENHUIS: *(verbijsterd)* Waarom reageert u nergens op?

AREND: *(onnozel)* Hoezo?

ZEDENHUIS: Iedereen maakt zich de grootste zorgen... De buurt, Uw kinderen...

AREND: Wat hebben wij met de buurt en kinderen te maken?

BERTHA: Wij zijn erg op onszelf. Dat vinden wij prettig.

AREND: Heeft de politie niets beters te doen dan huizen van eerbare burgers binnen te vallen?

BERTHA: *(angstig)* Misschien is het wel helemaal geen politieagent, Arend.. Een oplichter kan het ook wel zijn, een brutale indringer.

ZEDENHUIS: *(toont een legitimatie)* Agent van politie Joachim Zedenhuis...Ik ben uw wijkagent.

BERTHA: *(bekijkt de agent van top tot teen)* Ik heb u nog nooit gezien.

ZEDENHUIS: *(tot Bertha)* Komt u wel eens buiten?

AREND: Iedere vrijdagmiddag tussen 1 en 3... Dan is het veilig, en is de supermarkt het rustigst. Dan doet ze boodschappen. Tenminste, als het nodig is. Want wij gooien niets weg.

ZEDENHUIS: Uw kinderen hebben in geen maanden iets van U gehoord.... U neemt geen telefoon op.....

BERTHA: *(wijzend op Arend)* Die heeft hij afgezet.

AREND: Omdat jij er zo nerveus van werd.

BERTHA: Al dat gebel.... Ik krijg er de zenuwen van.

AREND: *(tot Zedenhuis)* Ziet U... Ik moet mijn vrouw een beetje beschermen. Het is nogal een gevoelig type.

ZEDENHUIS: U beantwoordt geen brieven....

AREND: Maar ik schrijf ze ook niet.

ZEDENHUIS: Uw kinderen dachten dat er iets ergs aan de hand was.

BERTHA: *(aangenaam verrast)* Ach, de kinderen.... Hoe is het met ze?

ZEDENHUIS: Ze hadden ook geen sleutel van Uw woning....

AREND: *(verbaasd over zoveel onbegrip)* Nee, natuurlijk niet.... Je laat toch niet zo maar andere mensen in je huis!

ZEDENHUIS: Het zijn Uw eigen kinderen!

AREND: *(beslist)* Dat zegt niets... Je naaste familie kun je het minst vertrouwen.

BERTHA: Ze stelen als raven.

ZEDENHUIS: *(in lichte verwarring)* Eh.... wacht even... U wilt mij toch niet vertellen dat Uw kinderen U bestolen hebben?

BERTHA: *(heftig en demonstratief knikkend)* Vast.

ZEDENHUIS: *(verbluft)* Wanneer? En waar? En vooral: wat? En waarom heeft U geen aangifte gedaan?

AREND: *(wijzend op Bertha)* Dat mocht niet van haar.... Het zijn en blijven toch je kinderen, zei ze, en die lap je er niet bij. Ook al hebben ze je gouden horloge verdonkeremaand....

BERTHA: *(ijverig aanvullend)* En je massief gouden manchetknopen.... En mijn briljanten oorhangers, en een zilver – met – diamanten – broche.... Om van onze zilveren vorken en lepels maar te zwijgen.

AREND: Massief zilver!

ZEDENHUIS: *(kijkt om zich heen)* Uit deze kamer? U had die kostbaarheden toch wel in de kluis, neem ik aan?

BERTHA: In de schuur in de achtertuin. Ik had er geen zicht op.

ZEDENHUIS: Maar dan kan iedereen ze toch meegenomen hebben?

AREND: (*beslist*) Onmogelijk. Wij laten nooit iemand binnen. De kinderen zijn als laatste de deur uit gegaan, jaren geleden.... En sindsdien missen wij onze kostbaarheden.

BERTHA: En de Friese staartklok, die was nog van m'n grootvader. (*tot Arend*) Ze hebben natuurlijk alles verpatst en nu is hun geld op.... Komen ze nu de rest halen.

AREND: (*hevig knikkend*) Zie je wel dat je het een goed idee was om niet open te doen? Voor dat je het weet halen ze je huis leeg.

ZEDENHUIS: (*ernstig*) Uw kinderen zijn werkelijk erg ongerust.

AREND: (*gretig*) Ja, natuurlijk! Die vrezen dat er straks niets meer te halen is!

ZEDENHUIS: (*kritisch rondkijkend*) Dat zal toch wel meevallen, denk ik zo?

BERTHA: Mijn dochter is het ergste... Met die vreselijke man van haar.... Een buschauffeur.

AREND: (*ernstig*) Dat zijn de ergste....

ZEDENHUIS: (*een notitieboekje uit een uniformzak opdiepend en dit raadplegend*) Uw dochter....Welke dochter bedoelt U? Amanda, Amalia, Anneke of Annet? Verdraaid al die namen beginnen met een "A"...

AREND: Da 's in de allerhoogste kringen heel normaal. Ik ken een kroonprins die het ook heeft gedaan.

BERTHA: Ja, maar die is bij drie gestopt.

ZEDENHUIS: U hebt vier kinderen.....

AREND: Met opzet. Nooit gedonder met vriendinnetjes als ze eens wilden kwartetten.... Ze waren toch al met z 'n vieren. Geen vreemd volk in mijn huis.

BERTHA: (*vertederd*) Vier dochters.... Hoe zou het met ze gaan?

ZEDENHUIS: (*lezend in zijn notitieboekje*) Zij hebben allen verklaard dat U al in geen maanden contact met ze hebt gezocht.

BERTHA: Ik heb er gewoon geen tijd voor gehad.

ZEDENHUIS: (*begrijpend*) U heeft het druk?

AREND: Een huishouden runnen, wel ik verzeker U, daar heb je de handen vol aan.

BERTHA: (*bescheiden tot Zedenhuis*) U hoort het... (*wijzend op Arend*) En hij doet niets, nooit.

AREND: Ik heb een drukke baan op m 'n werk.

ZEDENHUIS: U doet productiewerk?

AREND: Ik ben portier.... Ik bedien de slagboom.

BERTHA: (*uitleggend tot Zedenhuis*) Met zo 'n knopje, begrijpt U wel.... Met z 'n duim.

ZEDENHUIS: *(begrijpend knikkend, tot Arend)* En U noteert wie er in en uit gaat?

AREND: Nee, dat gaat elektronisch.

BERTHA: *(stralend)* Hij doet het helemaal alleen met z 'n duim.

AREND: In ploegendienst.

BERTHA: Hij gebruikt ook wel eens een andere vinger.....

AREND: Maar een duim vind ik het prettigst.

BERTHA: *(tevreden)* Ik ook. *(Zedenhuis haalt een mobiel telefoontoestelletje uit een van zijn uniformzakken en toetst een nummer in)*

BERTHA: *(in een mengeling van nieuwsgierigheid, argwaan en angst)* Wat gaat U doen?

ZEDENHUIS: *(aandachtig doortoetsend)* Ik ga u kinderen ervan op de hoogte stellen dat U nog in leven bent.

AREND: *(sarcastisch)* Ja... Dat zal ze tegenvallen.

ZEDENHUIS: *(heeft verbinding)* Ja... Niets aan de hand, eigenlijk.

BERTHA: *(verbaasd)* Niets aan de hand? M 'n hele voordeur ligt eruit!

ZEDENHUIS: *(geduldig)* Dan moet U maar open doen.... *(in het toestel)* U komt zelf even kijken? Ja, dat zullen ze op prijs stellen....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto